JAK TO VIDÍM JÁ...

Alespoň tak na mě působí jinak zajímavý rozhovor s ředitelkou Psychiatrické nemocnice Kosmonosy, paní Danou Kolářovou, který přinesl únorový Kosmonoský zpravodaj. Když si přečtete její odpověď ve výřezu (uvnitř článku), dýchne to na vás pocitem, že celá věc ohledně útěků je zbytečně nafukována, strach mají zejména noví obyvatelé města, protože se vlastně téměř nic nemůže stát. Je přeci jasné, že uprchlíci hned utíkají z Kosmonos pryč (byť pod medikací, tak v tom mají jasno), je šance, že je pozná a nahlásí personál, který ve městě bydlí, a útěkáři se zpět do nemocnice většinou velmi rychle vrátí.

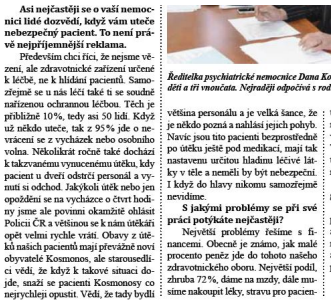

Asi nejčastěji se o vaší nemocnici lidé dozvědí, když vám uteče nebezpečný pacient. To není právě nejpříjemnější reklama.

Především chci říci, že nejsme věznění, ale zdravotnické zařízení určené k léčbě, ne k hlídání pacientů. Samozřejmě se u nás léčí také ti se soudně nařízenou ochrannou léčbou. Těch je přibližně 10%, tedy asi 50 lidí. Když už někdo uteče, tak z 95% jde o navrácení se z vycházek nebo osobního volna. Několikrát ročně také dochází k takzvanému vymuceném útěku, kdy pacient u dveří odstrčí personál a vyjmuti si odchod. Jakýkoli útěk nebo jen opoždění se na vycházce o čtvrt hodiny jsme ale povinni okamžitě ohlásit Policii ČR a většinou se k nám útěkáři opět velmi rychle vrátí. Obavy z útěků našich pacientů mají převážně noví obyvatelé Kosmonos, ale starousedlíci vědí, že když k takové situaci dojde, snaží se pacienti Kosmonosy co nejrychleji opustit. Vědí, že tady bydlí

Ředitelka psychiatrické nemocnice Dana Ko
děti a tři vnoučata. Nejraději odpočívá s rod

většina personálu a je velká šance, že je někdo pozná a nahlásí jejich pohyb. Navíc jsou tito pacienti bezprostředně po útěku ještě pod medikací, mají tak nastavenu určitou hladinu léčivé látky v těle a neměli by být nebezpeční. I když do hlavy nikomu samozřejmě nevidíme.

S jakými problémy se při své práci potýkáte nejčastěji?

Největší problémy řešíme s financemi. Obecně je známo, jak malé procento peněz jde do tohoto našeho zdravotnického oboru. Největší podíl, zhruba 72%, dáme na mzdy, dále musíme nakoupit léky, stravu pro pacien-

Ani slovo o nějaké spoluúčasti na strachu místních, o snaze dát aspoň na úřad vědět hned v případě, že k útěku dojde. Povinnost hlíásit útěk je jen směrem k PČR, o nějaké dohodě s infomovaností směrem k městu a občanům jsem nenašel ani slovo. Setkání s panem starostou proběhlo, tématy jednání bylo zapojení nemocnice do akcí města nebo zintenzivnění výměny informací o vzájemných činnostech. Prezentace nádherných výrobků pacientů na jarmarcích ano, okamžitá informace starostovi o útěku pacienta ne.

Spousta z vás teď má jasno - zase přeháním. Ale ten, kdo má děti například ve škole a nemůže je do školy a zpět osobně vodit, vidí celou věc podstatně jinak. Třeba tak, že v autobusu je bezpečněji, než nechat malou holku jít pěšky domů místy, kde nikdo nebydlí. Ani personál nemocnice.

david.odnoha@seznam.cz